

تأثیر تخصص و دوره تصدی حسابرس بر مدیریت سود واقعی و حسابداری

لیلا فلاح نژاد^۱، مهدی بشکوه^۲

۱- گروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران.

۲- استادیار گروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

چکیده

نگرانی ناشی از آثار روابط درازمدت حسابرس و صاحبکار بر استقلال حسابرس و کیفیت حسابرسی موجب تدوین مقرراتی مانند تغییر اجباری حسابرسان برای محدود کردن این روابط شده است. اما در مورد افزایش روابط درازمدت و رفتارهای مدیریتی، نتایج متناقضی وجود دارد از این رو، این پژوهش به دنبال بررسی رابطه بین کیفیت حسابرسی با مدیریت سود حسابداری و مدیریت فعالیت های واقعی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. برای اندازه گیری مدیریت فعالیت های واقعی از سه شاخص اضافه تولید، کاهش هزینه های اختیاری و دستکاری فروش استفاده شده است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران و نمونه آماری شامل ۱۵۳ شرکت فعال در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۱۳۸۵-۱۳۹۴ است. هم چنین، این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و روش آن از نوع همبستگی و پس رویدادی است. برای آزمون فرضیه های پژوهش از الگوی داده های ترکیبی استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که بین تخصص حسابرس با مدیریت سود حسابداری رابطه منفی و معنادار و بین دوره تصدی حسابرس با مدیریت سود حسابداری رابطه مشاهده نشد. همچنین نتایج نشان داد بین مدیریت سود واقعی از طریق هر سه شاخص با تخصص حسابرس رابطه منفی و معناداری وجود دارد. و بین دوره تصدی حسابرس با مدیریت سود واقعی از طریق تولید بیش از حد و کاهش هزینه های اختیاری منفی و معناداری وجود دارد. و بین دوره تصدی حسابرس با مدیریت سود از طریق کاهش فروش رابطه معناداری مشاهده نشد.

کلمات کلیدی: مدیریت سود واقعی، مدیریت سود حسابداری، کیفیت حسابرسی، دوره تصدی حسابرس و تخصص

دوره حسابرس